

Korku ve iman

“Korku nedir? Kötü bir duygu mudur? İman ile alakası var mıdır?”

Korku lügatte tehlike anında duyulan endişe, kaygı, tasa, ürküntü ve dehşet alma hali olarak açıklanmıştır. Korku ile küfrü özdeşleştirmek doğru değildir. Korku çok yersiz ve gereksiz olsa bile, küfür sayılmaz. Çünkü küfür, Allah'ı ve Allah'a ait değerleri “inkârdan” başka bir şey değildir.

Korku Allah'tan olursa şüphesiz îmânın alâmetidir. Hattâ Allah korkusu ulaşmamız, yaşamamız ve korumamız gereken fazîletlerin başında gelir. Fakat başka şeylerden olursa insana faydası olmamakla beraber, bunu küfür saymamıza gerek de yoktur.

Kur'ân insanları Allah korkusuna çağırır. Rabb'inden “korkan” kimseye “iki Cennet” vaad eden¹ Cenâb-ı Hak başka bir âyette, “Benden korkun!”² buyurur. Bir başka âyette ise, “Allah Kendisinden korkmanızı emrediyor”³ buyrulur.

Peygamber Efendimiz de (asm) bizi Allah korkusuna çağırıyor: “Bir mü'minin kalbinde korku ile ümit birlikte bulunursa, muhakkak Aziz ve Celil olan Allah ona umduğunu verir, korktuğundan da emin kılar”⁴ buyuran Allah Resûlü (asm), bir hadis-i kudsîde de, Allah'ın şu sözünü naklediyor: “İzzetime ve celalime yemin ederim ki, bir kuluma iki emniyeti ve iki korkuyu birden vermem: Kulum dünyada azabımdan emin olursa, kullarımı topladığım Kıyâmet Gününde ona korku veririm. Kulum dünyada Benden korkarsa, kullarımı topladığım gün onu azabımdan emin kılarım.”⁵

Korkunun insan fitratına yerleştirilmiş bir duygudan ibâret olduğunu beyan eden Üstad Bedüzzaman Hazretleri, korkuyu yöneldiği makam itibariyle iki grupta inceler: Bedüzzaman'a göre korku ya halka, ya da Hâlık'a dönük olarak yaşanır. Yani insan ya Allah'ın yarattıklarından korkar, ya da Allah'tan. Üçüncü bir ihtimal yoktur.

Allah'tan korkmanın, O'nun rahmetinin şefkatine yol bulup sığınmak demek olduğunu kaydeden Üstad Saîd Nursî Hazretleri, korkunun bir kamçı olduğunu ve kişiyi Allah'ın rahmet kucağına attığını beyan eder. Bedüzzaman'a göre, Allah korkusu ile Allah'ın merhametine, mağfiretine, affına, sevgisine, şefkatine, rahmetine, re'fetine ve yumuşak huyluluğuna ulaşılır. Yavru için anne korkusu gayet lezzetlidir. Çünkü bu korku kendisini annesinin sıcak kucağına çekiyor. İşte, bütün

annelerin şefkatlerini toplasanız, Allah'ın rahmetinin sadece bir pırıltısından ibâret kalır. Öyleyse sonsuz şefkat ve hadsiz merhamet Sahibi olan Allah'tan korkmakta büyük bir “lezzet” olduğu böylece ortaya çıkmış oluyor. Üstelik Allah'tan korkan, Allah'tan başkasının çirkin, neticesiz, musîbetli ve belâlı korkularından da kurtulmaktadır.

Allah korkusu olmadığında, kişi, korku duygusunu gene mutlaka kullanır ve bu defa Allah'tan başka şeylerden korkmaya mecbur ve mahkûm olur. Öyle şeylerden korkar ki, o korku sonuçta hiçbir işe yaramadığı gibi, korkulan şeyin ne merhameti, ne acıması ve ne de şefkati söz konusu olmaz. Bilakis böyle korkular insan ruhuna elem verici belâlar, ıstırap verici acılar ve yürek yakıcı hüznler doldurur. Böylece insan, yüreğinde Allah'tan başka şeylerin korkusunu taşımanın cezasını “peşinen” görmüş olur.⁶

Bununla beraber, yaratıklara karşı duyulan korkunun aşırı boyutu, yani “korkaklık” derecesi için dalâlet olduğu söylene de; küfrü gerektirdiğini söylemek ölçsüzlük olur ve aklî bir hüküm olmaz. Çünkü korku damarı zaten normal ölçülerde hayatı korumak için verilmiştir. Beş altı ihtimalden bir ihtimal ile korkmak ihtiyattandır, meşrudur, vücudun kendisini savunduğu bir mekanizmadır. Yirmi, otuz, kırk ihtimalden bir ihtimal ile korkmak ise en fazla evhamdır, korkaklıktır, hayat için azaptır.⁷ Ama hangi derecesi olursa olsun, korku ile küfrü ve inkârı bütünleştirmenin sağlıklı bir izah biçimi olamaz.

Dipnotlar:

- 1- Rahmân Sûresi, 55/46,
- 2- Bakara Sûresi, 2/40,
- 3- Âl-i İmrân Sûresi, 3/28,
- 4- Câmiü's-Sağîr, 3/3348,
- 5- a.g.e., 3/2896,
- 6- Sözlür, s. 322,
- 7- Mektûbât, s. 404.